

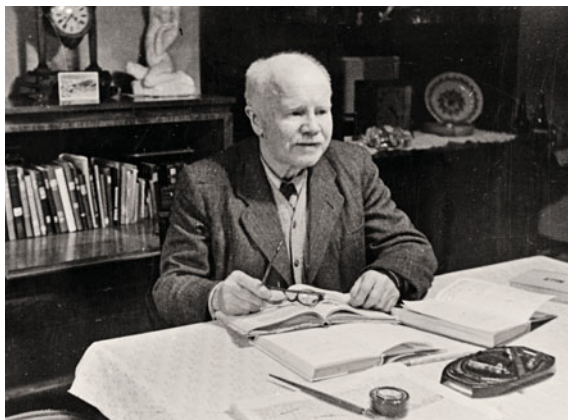
s německým vyučovacím jazykem a jeden pro školy s polským vyučovacím jazykem. Vlastní činnost inspektorů menšinových škol se nelišila od působení okresních školních inspektorů.

• • •

Školní inspektoři otci zakladatelů dětské dobrodružné literatury

V meziválečném Československu zastávali úřad školního inspektora i dva do dnes známí literáti, kteří jsou v současnosti považováni za zakladatele dětské dobrodružné literatury.

Eduard Štorch (1878–1956) je známý především jako spisovatel dětských příběhů z pravěku a raného středověku. Méně známou skutečností je, že Štorch byl učitelem na obecných a měšťanských školách a literaturu pro děti psal především jako součást výuky dějepisu, jejímž zlepšením se celoživotně zabýval (paradoxem ovšem zůstává, že jeho práce o didaktice dějepisu vyšla až v roce 1948, kdy byl již na odpočinku).

Obr. 51: Eduard Štorch ve své pracovně

Náměty pro dětské knihy čerpal ze své bohaté činnosti archeologa, na které se podílela i jeho manželka a někteří žáci. Jeho kariéra školního inspektora byla velmi krátká, když od 1. 6. 1919 do 31. 1. 1921 působil jako zástupce školního inspektora pro okresy bratislavský a malacký. Běžná činnost školního inspektora neprobíhala hladce, Štorch si např. stěžoval, že roční paušál na cestovní výdaje zdaleka nepostačoval reálným výdajům, honoráře pomocným kancelářským silám hradil ze svého.¹²¹ Vše vyvrcholilo poté, co byl služebně přeskočen, a tak na vlastní žádost odešel a vrátil se zpět k učitelství. Vyučoval v Praze, kde pro své žáky na Libeňském ostrově založil Dětskou farmu – místo, kde se učili v přírodě, sportovali a učili se různým praktickým dovednostem. Její stavbu i provoz hradil z vlastních finančních zdrojů. Po úraze, který utrpěl na lyžařském zájezdu, byl penzionován a věnoval se literární činnosti a péči o manželku.

121) Kakáč, Bohumil. *Kdo byl Eduard Štorch*. Praha: Albatros 1986, s. 34.